

Varij nas Mati

GLASILO ŽUPNIJE
S SALEZIJANSKIM
MLADINSKIM CENTROM
LJUBLJANA RAKOVNIK

APRIL 2016/ŠTEVILKA 4/LETO XXXIV

Jn 20,19–31 V SVOJE RANE SPREJMI ME

Predstavljamo si lahko, da Jezusovim učencem ni bilo vseeno, ko je eden izmed njih, Tomaž, trdil, da ne veruje, da je Kristus vstal. Kaj je nagnilo Tomaža, da je veroval v Kristusovo vstajenje? Najbrž se vsem odpira preprost odgovor: da je videl Kristusa. Toda kakšnega Kristusa?! Ko je Jezus »pri zaprtih vratih stopil mednje«, je rekel Tomažu: »Položi svoj prst sem in poglej moje roke!« Kristus mu pokaže svoje rane. Te ostanejo tudi po vstajenju. Zakaj rane ostanejo in zakaj Tomažu pokaže prav te? Rane po vstajenju ne morejo izginiti, ker so znamenje ljubezni, s katero je Kristus šel v trpljenje in smrt za nas.

Ko se Tomaž zateče v Kristusove rane, se spočije v njegovi ljubezni. Ker se sreča s Kristusom v ljubezni, začne verovati in vzklikne »Moj Gospod in moj Bog« ter pri tem uporabi besedo Gospod, ki je sopomenka za Boga. Ko se sreča z Bogom Ljubezni, izpove vero v Kristu-

sovo božanstvo. Tako Kristusove rane dobijo nov pomen tudi za nas: postanejo znamenje Božje ljubezni in Božjega usmiljenja.

Tudi mi se zatecimo v Kristusove rane. Ko nas bodo navdajale najtežje skušnjave in se nas bosta lotevala največji obup ali razočaranje, ko nas bo razjedal največji dvom, se zatecimo v Kristusove rane in znašli se bomo v Kristusovi ljubezni. Znamenje Kristusove ljubezni so rane. Njegova ljubezen je bila ranjena, ker je človeški rod zlorabil njegovo ljubezen in ga križal. Kolikokrat je tudi človeška ljubezen ranjena in kolikokrat ne doživi priznanja, ampak zavrnitev! Molitev Duša Kristusova (v svoje rane sprejmi me) nas vabi, da se v trenutkih lastne ranjenosti zatečemo v Kristusove rane. Takrat ga prosimo: Gospod, sprejmi me v svojo ljubezen, ki je šla skozi trpljenje. Ozdravi me mojega dvojca, reši skušnjav in poživi mojo ljubezen. Pomagaj mi, da se nikoli ne ločim od tvoje ljubezni.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

ODPUŠČANJE NI PRELAGANJE ODGOVORNOSTI NA BOGA

*Blagodejen je tvoj pozdrav:
Mir vam bodi.
Žejni smo, Gospod,
tvojega miru in tvojega varstva.
Nesrečni dvomljivci smo,
nemirni iskalci,
kljubovalni kot Tomaž.
Odpiraš nam svojo srčno stran,
da bi videli in verovali.
Mir vam bodi!
Hvala za dobroto,
ki veje iz tvojih besed.
Vstajenjski pozdrav
nas navdaja z upanjem,
da bo zemljo obvarovala
tvoja neizčrpna ljubezen.*

Po: B. Golob, Zahvala za Božji kruh

»MIR VAM BODI!«

Kaj je na zemlji, na svetu najdragocenejše? Dragocenejši od vsega kimetja in denarja je ljubi mir, ki ga svet nima in ne more dati, ki nam ga je Jezus, Božji Sin, prinesel iz samih nebes. Zato so angeli že ob njegovem rojstvu peli: »Slava Bogu na višavi in mir ljudem na zemlji.«

Kaj je najljubše na svetu? Meni je na svetu gotovo najljubši ljubi mir, če lahko z vsemi mirno in v miru živim. Zato je bil tudi Jezusov prvi pozdrav po njegovem vstajenju: »Mir vam bodi!«

Kaj je najboljše, ko se bomo nekoč ločili s tega sveta? Najboljše ob smrti uri je tisti sladki dušni mir, ki nam ga je Jezus zapustil kot dediščino, ko je rekel: »Svoj mir vam zapuščam, svoj mir vam dam. Naj se vaša srca ne vznemirjajo in ne bojte se.« Dragi verniki, danes vam želim: »Mir z vami!« To je najdragocenejše, najljubše in najboljše na cellem svetu – kot dragoceno velikonočno jajce. Toda ta dušni mir, kako malo je upoštevan, kako zlahka ukraden, zato redno premišlujemo, kaj je resnični dušni mir, da ga iščemo. Kaj nam da dušni mir, da ga varujemo? Božji mir naj bo z vami!

PRAZNIK LJUBEZNI

Pridejo rojstni dnevi in obletnice. Naj ne gredo mimo. To so vajini praznični dnevi. Pri življenju ohranjajo spomin na dobre in lepe ure. Skupaj slavita ljubezen!

A vsak dan se nekoliko približajta drug drugemu, hvaležna za to, da sta se našla med milijoni in da sta še vedno skupaj.

Avto pustita v garaži in doma uživajta v prijetnem druženju. V zadnji uri med dnevom in nočjo ugasnita televizor, da bi bila povsem domača drug za drugega.

Pomislita na to, da je v vajinem življenju pomemben »obred«: skupaj jesti, biti skupaj pri mizi – vsaj enkrat na dan.

Vedno poskusita biti srečna na najpreprostejši način.

Vajina ljubezen naj ne propade ob tem, da brezdušno in bežno hranita vsak svoj egoizem. Tvoj mož naj bo tvoj najboljši prijatelj in tvoja žena tvoja najboljša prijateljica. Skrbita za to, da bo vajina ljubezen in naklonjenost vidna v mnogih majhnih vsakdanjih stvareh: v nasmehu, v dobri besedi, v hvaležnem poljubu, v spontanem objemu.

Potem bo za vaju padlo z neba tisoč nepričakovanih radosti – kot zvezde.

Po: Phil Bosmans, Za srečo v dvoje

ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET

seja z dne, 14. 3. 2016

Pridružili smo se molitvi za Klemna in njegovo družino, ki poteka v kapeli vsak večer ob 20. uri.

V marcu je bilo srečanje članov ŽPS. Pričevanja generacijsko različnih družin so bila zelo bogata. Trije zakonski pari so pričevali, kako živijo vero in jo prenašajo na otroke in vnuke. Poudarek pričevanj je bil Bog med nama v družini.

Bliža se 60-letnica župnije. Slavje bo v mesecu juniju. Dogovorili smo se, da bo 19. 6. 2016 in da praznovanje združimo z župnijskim dnevom. Povabiti bo potrebno kakšnega škofa, ki bo vodil mašo. Pripraviti bo potrebno jubilejno junijsko glasilo. Premisliti moramo, kako bi predstavili župnijo skozi zgodovino. Morda bi projicirali slike.

Seznama bralcev za branje beril še ni. Bralci beril si želijo izobraževanje in dogovorili smo se, da bo organizirano v aprilu.

Zapisala: Barbara Flajnik

DUHOVNA OBNOVA ZAKONSKIH SKUPIN SZR IN »KOFETARJI«

Tudi letos so se bližali velikonočni prazniki in zato smo se odločili, da odidemo na duhovno obnovo v Celje, v dom sv. Jožefa.

Kot vedno je petek čas za prihod in namestitev ter dogovor o poteku programa našega srečanja. Že pri večerji nam naš duhovni vodja župnik g. Mirko pove, kako si je zamislil to srečanje, saj smo prisotni tako rekoč sami veterani. Predstavil nam je teme, ki naj bi zapolnile čas v soboto in nedeljo:

- Te so:
- v ljubezni doživljati Boga,
 - Bog med nami,
 - kako skrivnostna so božja pota.

Čeprav smo že dolgo v zakonu, lahko še vedno obeležimo dneve ljubezni, kot so osebni prazniki, valentinovo, gregorjevo, saj s tem, ko te dni obeležujemo, tudi poglobimo vero in ljubezen do Boga.

Lahko pa obiščemo romarsko cerkev ali kako kulturno prireditev, ker majhni znaki pozornosti včasih pomenijo več, tako med partnerjema kot v oziru do Boga.

Pota v zakonu so po svoje prikaz, kako je potrebno živeti skupaj, tako doma kot v župniji, da se oblikujemo v življenju. Zakon je povsem druga oblika življenja kot partnerstvo, saj se v zakonu kaže duhovnost in ni nekaj idealiziranega, ampak je vsakdanje življenje, ki se kaže na vzgledih in odnosu do Boga, otrok in okolja. Zakrament zakona je posvečenost, saj si zakonca obljubita, da si bosta v pomoč v vsem dobrem in slabem ter si bosta stala ob strani v veri v Boga in skrbi za otroke.

Čeprav je govora o družinskem življenju, naj bo zakon zgled za otroke, zakon je zaveza v troje, to je med nama in Bogom in takega življenja nam v današnjem času primanjkuje, saj je vse bolj važno kot pogovor v molitvi, druženje med seboj in z Bogom.

Da pa ne bi bilo vse tako resno, smo si soboto popestrili z ogledom in obiskom salezijanske župnije blaženega Antona M. Slomška v Celju, kjer smo si v spremstvu g. Slavka in g. Metoda ogledali prostore bogo-slujša in oddelek SMC ter malo pokramljali o njihovem poslanstvu v mladi župniji.

Potem smo odšli še v mesto in si ogledali pokrajinski muzej, kjer smo v spremstvu vodičke videli, kaj vse je bilo najdeno ob raznih izkopavanjih in izgradnji novejše zgodovine. Predstavljeno nam je bilo, kako je nastajalo mesto Celje.

Po vrnitvi smo si ogledali še film o sužnji iz Sudana, ki prikazuje njeno pot iz otroštva in domačega okolja, kjer je doživljala vso težo suženjstva in potem srečanja z Jezusom in posvečenim življenjem.

V nedeljo pa smo še enkrat povzeli vse teme prejšnjih dni ter poslušali zgodbo iz današnjega časa o spreobrnjenju muslimana v kristjana ter njegovem življenju in življenju družine, ki je ravno tako prevzela krščanstvo.

Glede na novico iz Ljubljane in naše župnije smo se po kosilu odpravili proti domu ter se zahvalili našim gostiteljem za gostoljubje v teh dneh. Duhovno obnovo smo doživeli v spoštovanju do zakona in Boga. Najlepše se zahvaljujemo gospodu župniku, da si je kljub svojemu ogromnemu razdajanju za župnijo in dekanijo vzel čas še za starejše zakonske skupine. Hvala.

*Celje, 4.–6. 3. 2016
Stane Janežič*

DUHOVNE VAJE PRI SVETEM JOŽEFU V CELJU 2016

Da bi se duhovnih vaj ne udeležili, ne pride v poštev. Pravzaprav že takoj po novem letu od gospoda Mirka »zahtevamo«, naj malo povpraša za proste termine. Tudi tokrat nas je zakonske pare, našo SZR gostil sveti Jožef, varuh družin. Ampak ne samo nas, saj je druženje z zakonsko skupino Kofe banda postalo stalnica. Sorodne duše, enaka hotenja, enaka zakonska hrepenenja, predvsem pa isti Gospod!

Kakšna naj bo tema razmišljanj, smo povsem prepustili gospodu Mirku. Zadel je! Ne zakon kot zakon, ampak navznoter ... med nama: Bog med nama, z nama ... nisva le v dvoje, ampak v troje; ta tretji je Bog, ki vstopa in je v najinem odnosu.

Kot se spodobi, na duhovne vaje ne vozimo praznih avtomobilskih sedežev, ampak si prej telefoniramo in sms-jamo. Je bolj lušno, če se po dva para že med vožnjo v knežje mesto »navadita« drug na drugega. Vedno je ob prihodu kakšen lep, duhovit dogodek, npr. dolgo čakaš na porti, potem iz priložene skice nenadoma ugotoviš, da je vhod le eden – v Domu. In potem nas prijazna gospa spet odvede na izhodišče. Tako se večer prične z veselim in nasmejanim srcem. In tako sta spet obe skupini skupaj, čakajoč na božje milosti, na obraz Božjega usmiljenja!

Po razmišljanjih, ki jih je srčno podajal g. Mirko, je vedno sledilo pričevanje posameznih parov: kako dovoliva Bogu, da je med nama, kako v zvestobi spoznavava in doživljava Boga. Ali prisotnost Boga večja najino ljubezen? Seveda, saj nas dela ranljive in občutljive, zavedajoč se, da zakon ni nikoli dokončana zgodba, ampak živ proces.

Tu, pri svetem Jožefu, postanemo kar mehki, radi se odpremo drug drugemu, ker se zavedamo, da v Njem moremo razumeti drug drugega, pa čeprav tudi zabolj. Na plano pridejo mnoge rane ... prav je tako, saj jih Gospod nosi skupaj z nami, ne ločen od nas. Kako doživljava Boga na najbolj pristen in globok način? V neizmerni zvestobi! Vedno. Osebna izkušnja pisca teh vrstic: po obhajilu si podava roki ... v tebi in meni je isti Gospod. Iz Evharistije izvirajo vsi zakramenti, tudi najin zakon, ki naju po njej oživlja.

Tudi letos smo del časa namenili potepanju po Celju. Na piko smo vzeli Celeo, njene izkopanine ... in odlično vodičko. Pri organizaciji je spet imel prste Tinč. Hvala ti!

Tako dobrodušnih in veselih obiskovalcev doslej menda še ni bilo v muzeju. Kaj vse izveš! Kje je potekal Cardo in kje prečna avenija! Zaveš se tudi vsega, kar je minljivo, da lažje v tebi (v naju) zasveti tisto, kar je neminljivo.

Brez križevega pota ne gre. Ob premišljevanju postaj zaokrožiš preko vsega, kar se nabira v duši in soočaš v Jezusovem obličju. Tokrat smo premišljevali ob slikah slikarja Nikolaja Mašukova. Barvito, sporočilno: gnev in sočutje, moč trpljenja, moč usmiljenja! Vsaka postaja se prične z vzklikom: Marija, pomagaj spoznati, prodreti ...

Da se znamo soočiti tudi s trpljenjem in ga nositi drug drugemu, smo kasneje pokazali v kapeli, v molitvi za družino mlajše zakonske skupine. Bili smo z njo ob tragičnem izginotju sina.

Ne smemo pozabiti na skupne večernice!

Premišljevali smo tudi povsem o osebni veri. Film o sužnji sv. Bahiti iz Sudana je povedal več kot mnogo besedi. Najbolj pretresljiv je dogodek v vaški cerkvi, kamor se dekle zateče ... in pogled na Križanega: » ... tako križajo pri nas v Sudanu nepokorne sužnje!« je rekla župniku. Verjamem, da je v letošnjem Pasijonu pred nas stopil tudi njen lik.

Vero, življenje s Kristusom živim le tako, da jo izžarevam ... drugače ne gre. Tudi zgodba o človeku muslimanske vere, katere odlomek nam je prebral g. Mirko, govori o tem. Spreobrnitev je mogoča po meni, po tebi, po naju.

Pari obeh skupin, udeleženci duhovnih vaj se med seboj dobro poznamo, tudi občudujemo drug drugega: med dobrim kosilom ali večerjo, v smeju in dovtipih, v molitvi.

Hvala ti, gospod Mirko, da si nam tudi v tem postnem času dal priložnost, da posamezna mož in žena spet »malo bolj« pogledata v medsebojni odnos, če je tam še Bog. Ob zaključni sveti maši smo se ti, tako upam, na lep in prisrčen način zahvalili ob oltarni mizi.

Za SZR: Jože

POSTNI DUHOVNI VEČER

V petek, 18. 3. 2015, je v župnijski dvorani Rakovnik že tradicionalno potekal postni duhovni večer za mlade. Večera se je udeležilo veliko mladih tako iz naše župnije kot tudi iz župnij Šmarje Sap, Želimlje, Preserje in Rudnik. Ob premišljevanju božje besede, molitvi ter izpraševanju vesti smo se pripravili na sveto spoved. Večer je z glasbeno spremljavo obogatil bend glasbene šole Rakovnik.

Po končani pripravi in premišljevanju smo se skupaj odpravili k sveti spovedi v cerkev, kjer smo se pridružili molitvi pred Najsvetejših, ki je potekala za Klemna.

Večer smo ob prigrizku sklenili s skupnim druženjem v SMC-ju. Domov pa smo ponesli mir ter spoznanje, da kdor sledi Kristusu, začjenja razumeti pomen trpljenja in prejema Božjo moč, da bi nosil svoj križ skupaj z Odrešenikom.

MK

DUHOVNO DRUŽABNI VIKEND MINISTRANTOV NA PREŽGANJU

V petek, 4. marca, smo se ministranti župnije Ljubljana Rakovnik odpravili na duhovno družabni vikend na Prežganje. Bilo nas je 21. Skozi vikend smo spoznavali lik blažene matere Terezije. V soboto zvečer smo imeli skupno sveto mašo, kjer se nas je dotaknil najbolj Usmiljeni, v nedeljo pa smo se pridružili župnijskemu občestvu pri daritvi svete maše. Po kosilu smo se odpravili domov, polni veselja in pripravljeni za delanje duhovnih in telesnih del usmiljenja.

S KRIŽEM V NARAVO – ZA MEDSEBOJNO TELESNO IN DUHOVNO PODPORO

Pri obredih velikega petka, ki so bili tudi letos polni močnega sporočila, ki ga je z nami delil in nadgrajeval g. Jure Babnik, smo se počasi pripravljali na čisto pravi križ in razmišljanje ob njem v naravi – na poti na Golovec.

Uvod v križev pot je pripravil g. Marko Košnik, ki nas je preko križev, ki jih je že od vsega začetka morala nositi tudi Sveta družina, preusmeril tudi na križe današnjih dni – v družinah in pri posameznikih, pri vsakem od nas.

Zatem smo z baklami hodili ob križu in med posameznimi postajami Jezusovega trpljenja peli odpeve postnih pesmi, taizejske kanone ter molili posamezne desetke žalostnega dela rožnega venca, en del pa smo prehodili tudi v tišini. Tudi letos so fantje (Martin, Jan ...) pripravili dobro vidno pot križa v naravi – res vam HVALA!

Hvala tudi fotografinji, saj se bomo tudi preko fotk lažje spomnili globokih doživetij letošnjega križevega pota.

Ob posameznih postajah so z nami svoja raznovrstna razmišljanja podelili člani rakovniških župnijskih skupin: bili so zelo aktualni, govorili so iz svojih izkušenj pri delu za druge pa tudi iz svojega življenja. Res, letos se je sestavil čudovit mozaik številnih pogledov na Jezusovo trpljenje pred križanjem ter po njem.

Hvala vsakemu in vsem, ki ste se trudili s pripravo razmišljanj: MPZ, mladinski skupini, zakonskima skupinama Iskrice ter srednji zakonski skupini, animatorjem, sestram HMP, biblični skupini, skupini za žene, mentorjem, Andreju in Barbari Flajnik, skupini ZMP, skupini Karitas ter ministrantom.

Nekatere postaje oz. uvod ter zaključek poti križa so pripravili salezijanci ter tudi posamezniki. Pot je bila tokrat načrtno krajša, kljub pozni uri je bilo v naravi še precej toplo ... Pogrele pa so nas res domišljene ideje tisočerih križev, ki jih nosimo (župnijske) skupine, družine ter posamezniki skozi različne trenutke življenja.

Zaključili smo s 14. postajo ob novi kapelici Vstalega. Čeprav smo bili na veliki petek še zazrti v križ in trpljenje, nas je g. Jure Babnik že usmeril v tretji dan Gospodovega vstajenja in nam podelil Božji blagoslov na poti skozi veliko soboto in v pričakovanju sobotne veliko-nočne vigilije, ki je lahko odgovor, ki vsakemu od nas – kljub težavam v življenju - vedno obljublja Upanje (z malo in veliko začetnico).

Hvala dobremu Bogu, da smo tudi letos lahko »v živo« hodili ob križu Njegovega Sina in se učili, kako naprej, ko nam bo hudo in kam se moramo takrat zazreti. Kajti: Jezus je vstal in ŽIVI in z nami hodi - pot Križa in tudi pot Luči!

Monika Pajk

PREVEČ SMETI V MOJEM ŽIVLJENJU

Bananin olupek potrebuje – odvisno od sestave tal in zračne vlage – približno eno leto, da se razkroji; plastična vrečka potrebuje od 1.000 do 3.000 let, uran 238 po 4,468 milijarde let razpade ravno na pol. Vendar vse to ni nič v primerjavi z odpadkom, ki nikoli ne zgine: grehom. V nekem trenutku sem razumel: ko grešimo, je tako, kot bi proizvajali specifične odpadke z oznako »zelo strupeno«, saj le-ti zadevajo vsakogar, vplivajo na naše življenje in ga lahko tudi uničijo. Umažejo našo notranjo pokrajino. Grehi nimajo razpolovne dobe in ne razpadejo. Ne glede na to obstaja možnost, da se znebimo te nako-pičene umazanije: spoved.

Youcat – Spoved

CERKEV NI KLUB POPOLNIH

Res je, škandali v Cerkvu so in ostajajo sramota in pohujšanje. Vendar niso naključne napake v tkanini, ki bi jih mogli z nekaj dobre volje odstraniti. Bernhard Meuser takole piše:

»Jezus se je srečeval z normalnimi in celo nevarnimi ljudmi. Med njimi so bili Marija Magdalena, cestinar Zahej, zasačena prešuštnica, in še huje: Judež, poznejši izdajalec, pa Peter, ki ga je zatajil, preden je petelin trikrat zapel. Če bi Cerkvu pripadali samo neoporečni možje in žene, bi bila Cerkev verjetno prazna. Vsaj jaz ne bi imel možnosti, da v njej najdem svoj prostor. Poznam se, vem, da se mi vse lahko pripeti. Dejanska Cerkev ... ni klub popolnih ljudi, ampak je po Jezusovi volji prostor za postopno spremenitev povsem normalnih ljudi.

Ljudje ga tudi kdaj polomijo in se morajo poboljšati. Na srečo nam je Jezus zagotovil: «Ne potrebujejo zdravnika zdravi, ampak bolni. Prišel sem klicat grešnike, ne pravične ...» Vsi smo nekoliko »prizadeti«. Eden ima težave z denarjem, drugi z resnico, tretji s spolnostjo, četrti je negotov pravnik, peti je čudak in šesti sem jaz. Ne korakamo v zmagoslavnem sprevodu. Opotekamo se, spotikamo in vlečemo naprej. A hodimo. To nam je skupno. To je Cerkev, ki mi je všeč.»

Po: Youcat - Birma

16. april

BERNARDKA LURŠKA

Bernardka se je rodila leta 1844 v Lurdu kot najstarejša izmed šestih otrok mlinarja brez stalnega zaslužka. Družina je živela v veliki revščini. Bernardka je bila bolehna in je veliko živela pri tujih ljudeh. Ko ji je bilo štirinajst let, je imela v votlini massabielske pečine v času od 11. februarja do 16. julija 1858 osemnajst prikazovanj. V prvih letih po Marijinem prikazovanju je morala Bernardka veliko trpeti predvsem zaradi nešteti ljudi, ki so se imeli za poklicane, da jo smejo o vseh videnjih natančno izpraševati; mnogi med njimi so poskušali odkriti »prevaro«. Sprejeli so jo v samostan v daljnem Neversu. Predstojnica in voditeljica novink sta se bali, da bi bila zaradi prikazovanj domišljava, zato sta jo pogosto poniževali. Umrla je 16. aprila leta 1879. Njeno truplo je ostalo nestrohnjeno. Leta 1925 je bila razglašena za blaženo, leta 1933 za svetnico.

25. april

EVANGELIST MARKO

Evangelist Marko je bil učenec apostola Petra in kasneje tudi njegov sodelavec v Rimu. Med letoma 65 in 70 je napisal svoj evangelij, ki je po obsegu najkrajši, po nastanku pa najstarejši. Marko je bil doma iz ugledne družine v Jeruzalemu. Nekateri viri pravijo, da je Marko Jezusa gotovo osebno poznal, vendar je bil še premlad, da bi postal njegov učenec. Za prestop iz judovstva v krščanstvo ga je pridobil apostol Peter, ki ga je tudi krstil. Po svojem bratrancu Barnabu se je seznanil tudi z apostolom Pavlom. Po mučeniški smrti obeh apostolskih prvakov je Marko postal povsem samostojen in je z govorjeno in pisano besedo oznanjal, kar je slišal od njiju. Umrl je mučeniške smrti, verjetno v Aleksandriji. Njegov simbol je krilati lev.

V LETU BOŽJEGA USMILJENJA

*Oče naš, ki si med nami,
pomagaj nam dan preživeti
po Tvoji volji.
Prikliči nam angela varuha,
da nas skušnjave varuje.
Daruj nam Svetega Duha,
da nam poštenost obuja,
jasnost razuma podarja,
da bodo danes Tvoji darovi brsteli
po Tvoji sveti volji.*

Milanka Dragar, Ljubezen nebeškega Očeta

Božja Ljubezen je z nami, božji otroci smo vedno v ‚ozračju‘ Boga. Zavedajmo se svojega bogastva, ustvarjeni smo po Božji podobi, zato hrepenimo po ljubezni in smo sposobni ljubiti.

Žalostno in usodno je, da človek odklanja Boga. Vsak dan smo priče bogoskrunskih, bogokletnih dejanj, žalitev nam svetih stvari, žalitev kristjanov, celo krutih pobojev, preganjanj. Ti ljudje so bedni, bolj bedni kot tisti, ki so lačni. Bedni so, ker imajo oskrunjeno dušo, sovražijo Boga. Na to bogoskrunstvo se lahko odzivamo samo tako, da zanje molimo, enako kot je Jezus molil na križu: **«Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!»**

Bodimo nosilci evangelija miru, odpuščanja, ljubezni, sprave. Vsak od nas ima poslanstvo. Nismo veliki, pomembni, nedotakljivi. Preizkušnje, trpljenje, krivice, nerazumevanje niso nič izrednega v življenju vsakega človeka, niti kristjana.

Vsak ima svoj križ, bolečino. Na poseben način sodelujemo z Jezusom, če sprejmemo svoj križ. Bog dopušča težave in preizkušnje v našem življenju; a to je dokaz, da resno računa z nami, da bo lahko po vsakem izmed nas spregovoril današnjemu svetu. Vse boleče, težko se spreminja v blagoslov, če zaupamo v Boga. To je blagoslov za posameznika, za vsako skupnost, za družino, za narod.

Bog je z nami, Bog je vsakemu prijatelj. Je blizu nas, tudi kadar tega ne doživljamo. Bog pa je z nami 24 ur na dan vsak dan. Prinašajmo mir in prijateljstvo v vsako skupnost, v kateri živimo in delamo.

ZAHVALA: Postna akcija v nedeljo, 13. marca 2016, je odprla srca in roke naših župljanov. Zbrali smo 1730 EUR in nekaj hrane. Hvala za zaupanje in upanje za pomoči potrebne! Lahko rečemo – ni nam vseeno!

Hvala za prelepo Cvetno nedeljo: vsem gospodinjam in pomočnikom ter našim duhovnikom za pripravo sv. maše in srečanja za naše starejše, bolne, invalidne in za našo skupino Vera in luč ... in tudi za dobrote za pogostitev, za pripravo prostora in za pospravljanje. Hvala vsem za čas in dobro voljo, s katero smo polepšali dan in praznike našim bližnjim!

Hvala za vse tople besede, klepet, pesem, nasmeh, objem.

Veselje v Gospodu naj bo naša moč!

Veliko blagoslova in luči v vašem življenju vam želi župnijska karitas. ALELUJA!

za ŽK Rakovnik: Judita Petelin

ŽUPNIJSKA KARITAS RAKOVNIK, Rakovniška 6, Ljubljana
Dežurstvo v aprilu: četrtek, 21. 4. 2016 od 17.00 do 19.00.
TRR: 02058-0253398959 NLB. Hvala za vsak dar.

RAZVEDRILO

DIAGNOZA – Neki zdravnik se je zelo ponašal s svojimi hitrimi diagnozami. Ko v ambulanto stopi pacient, ga ostro pogleda ter reče: »Imate velik izrastek na desni strani svojih prsi. Vendar brez skrbi, hitro ga bomo zmanjšali.« – »Raje ne, gospod doktor, to je namreč moja denarnica.«

SVETO LETO USMILJENJA

Vedno odpuščati

»Gospod, kolikokrat
naj odpustim svojemu bratu,
če greši zoper mene? Do sedemkrat?
Jezus mu je dejal:
Ne pravim ti do sedemkrat,
ampak do sedemdesetkrat sedemkrat.«

(Mt 18, 21-22)

Jezus je korenit: vabi nas, naj vedno odpuščamo. Ravno beseda »vedno« zaznamuje ravnanje pravega Kristusovega učenca. Jezus nam brez pomislekov postavlja zahtevne življenjske cilje, še več, upa si nam postaviti tudi take, ki se zdijo nemogoči. Njegove zapovedi niso izzivi za našo človeško slabost, temveč za našo vero. Kar je nemogoče našim človeškim močem, postane mogoče naši veri, če se le oklenemo Kristusa in hodimo z njim. To je zagotovo izkusil že vsak.

Skrivnost je samo v tem, da se skupaj z Bogom učimo hoditi po poti življenja, da se zanesemo na njegovo moč in ne na svojo šibkost.

Naša sposobnost odpuščanja pa je žal pogosto kot stara ura, v kateri se mehanizem kar naprej ustavlja: vedno znova jo je treba navijati z veliko potrpljenja. Dokler se naše srce ne bo spremenilo, ni pomembnejše naloge od nenehnega obnavljanja svoje odločitve, da vsem odpuščamo.

Vsi znamo odpuščati tu pa tam, ob posebnih okoliščinah, tistim, ki si tega zaslužijo. Odpuščati vedno pa pomeni odpuščati v vseh okoliščinah, vsakomur, vse žalitve, brez izjeme.

Kadar rečemo: »Tokrat je bilo zadnjič!«

Kadar rečemo: »Sedaj te imam dovolj!«

Kadar rečemo: »Ne bom mu več dovolil, da me ima za norca!«

Kadar rečemo: »Tudi jaz imam svoje pravice!«

Kadar uveljavljamo vse te in podobne zadržke do odpuščanja, se izneverimo Kristusovi zapovedi. Nismo mu več poslušni. Vsaka žalitev, ki nas doleti, ni nič drugega kakor nov poklic k odpuščanju.

Vsak dan je treba že navsezgodaj dobro začeti. Odpraviti se od doma dobro opremljen: če se usedem v avtomobil, v katerem je samo pol litra goriva, mi je popolnoma jasno, da bom obtičal na cesti, če ga ne natočim na prvi črpalki.

Na podoben način tudi sv. maša – evharistija vsako jutro prenavlja mojo voljo in mi pomaga dobro začeti dan, me opremlja z vsem potrebnim zoper vsakršne nevarnosti. Če si bom z njo pomagal ohraniti dobro srčnost, vedno odpuščati, biti razumevajoč, biti vnaprej pripravljen, da na vsako žalitev odgovorim z velikodušnim odpuščanjem, potem moj »avto« odpuščanja ne bo nikoli obtičal na cesti. Ne smem pozabiti, da se dobri odnosi med ljudmi pogosto krhajo zgolj zaradi malenkosti, na primer: različni okusi, gledanje na stvari z različnih zornih kotov, nespremenljive ideje, vnaprejšnja obramba ... Če se tega zavedam in ostajam buden, se v nevarnih okoliščinah ne bom več spozabil.

V naši župniji bo svetoletno romanje v našo stolnico v nedeljo, 17. aprila.

Pri sv. mašah se bomo skušali pripraviti in popoldne ob 14.00 bomo krenili izpred župnijske cerkve. Ob 14.45 se dobimo pred stolnico in skupaj stopimo skozi svetoletna vrata. Načrtujmo že sedaj, da bo celotno župnijsko občestvo kot ena velika družina deležno milosti svetega leta! Preživimo ta čas s pozornostjo in tako bomo vredni milosti.

Vaš župnik Mirko
(po knjigi *Skrivnost veselja*, 2015)

KOLEDAR:

APRIL

- PET, 1. 4.:** prvi petek; posvetitev Jezusovem Srcu; obisk bolnikov in starejših na domu.
- SOB, 2. 4.:** prva sobota; sv. maša ob 10.00 ter zvečer ob 18.30; posvetitev Marijinem Srcu.
- NED, 3. 4.:** bela nedelja – nedelja Božjega usmiljenja.
- PON, 4. 4.:** ob 19.00 katehetski odbor in ob 20.00 zakonska skupina SZR.
- SRE, 6. 4.:** ob 20.00 zakonska skupina Mavrica.
- ČET, 7. 4.:** eno uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim.
- 8.–10. 4.:** duhovne vaje za zakonce in družine v Veržeju.
- NED, 10. 4.:** 3. velikonočna nedelja; ob 10.30 sodeluje skupina »Vera in Luč«.
- PON, 11. 4.:** ob 19.00 Karitas in ob 20.00 seja Župnijskega pastoralnega sveta.
- TOR, 12. 4.:** srečanje starejših Rakovnik (9.00 – 11.00).
- ČET, 14. 4.:** eno uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim.
- PET, 15. 4.:** ob 20.00 zakonska skupina Zvonci.
- SOB, 16. 4.:** duhovna obnova za starše in prvoobhajance (od 9.00 – 12.00).
- NED, 17. 4.:** 4. velikonočna nedelja; pri sv. maši ob 9.00 praznujemo 25 let Karitas Rakovnik; svetoletno romanje naše župnije v stolnico – odhod z Rakovnika ob 14.00; zbor pred stolnico ob 14.45 (romamo obe župniji – Lj. Rakovnik in Lj. Barje).
- PON, 18. 4.:** ob 20.00 zakonska skupina SZR.
- SRE, 20. 4.:** ob 20.00 zakonska skupina Iskrice.
- ČET, 21. 4.:** eno uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim, molimo za družine, župnijo in domovino.
- NED, 24. 4.:** 5. velikonočna nedelja.

PON, 25. 4.: ob 20.00 zakonska skupina srednja.

ČET, 28. 4.: eno uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim, molimo za družine, župnijo in domovino.

MAJ

NED, 1. 5.: 6. velikonočna nedelja – Sv. Jožef delavec.

ČET, 5. 4.: Vnebohod sv. maše po nedeljskem urniku (7.30, 9.00, 10.30 in 18.30) - eno uro pred večerno sv. mašo molitev pred Najsvetejšim, molimo za družine, župnijo in domovino.

PET, 6. 5.: prvi petek; posvetitev Jezusovem Srcu; obisk bolnikov in starejših na domu.

SOB, 7. 5.: prva sobota; sv. maša ob 10.00 ter zvečer ob 18.30; posvetitev Marijinem Srcu.

V CERKVI POZDRAVLJAMO NOVE ČLANE:

Eva Japelj

Oskar Ponikvar

Tomaž Kramar

Mark Domen Caglič

Urban Repovž

Sandra Verč

V VEČNOST SO SE PRESELILI:

Beata Leokadia Niewada, 1974

Franc Oblak, 1923

Ludovik (Ludvik) Trškan, 1937

Bernarda Dejak, 1949

Glasilo izdaja *Župnija Rakovnik*

Uredil: *Primož Rudolf* · Odgovorni urednik: *Mirko Simončič* · Prelom *Vito Lojk*

*Delajte danes tako, da vam jutri
ne bo treba zardevati.*

sv. Janez Bosko

DON BOSKO

ŽUPNIJSKI URAD LJUBLJANA RAKOVNIK
RAKOVNIŠKA 6, 1108 LJUBLJANA

TEL: 01 427 14 59, N.C. 01 427 30 28
WWW.DONBOSKO.SI/RAKOVNIK
ZUPNISCE.RAKOVNIK@SALVE.SI
SMC.RAKOVNIK@SALVE.SI

**Župnijska Karitas
Rakovnik**

Dežurstvo v aprilu: v čet-
tek, 21. 4. 2016,
od 17. do 19. ure.

TRR: 02058-0253398959
NLB.

Hvala za vaš dar.

**Romanje župnije
v stolnico**

vstop skozi
»svetoletna vrata«.
17. april 2016 ob 14.45
(ob 14.00 odhod z
Rakovnika)

Župnijska knjižnica je odprta
ob nedeljah po dopoldanskih mašah.